

Най-общо тези предикати могат да се разделят по признака не-действи-вие или пределна напрегнатост (такива са отнесените към *ние*). В една тристепенна структура на света на стихотворението статичните подлози заемат пространството долу (*води*) и горе (*небесата звездни, хоризонти мрачни*), на които са отредени съответно не-действието на *спят* и неги-рани предикати: *се не оглеждат, се не навеждат*. Във връзка със звуко-вото изграждане на текста ще отбележим още, че тези две отрицателни глаголни форми се открояват чрез преградно-фрикативната група *жд* на фона на приглушения тембър на преобладаващите носови сонори *н* (и удвоеното *н* в другите стихове). В преводите негацията и сказуемите са запазени, но спрямо двата глагола на български, които клонят към общо-употребителния пласт на лексиката, Фр1 и Фр2 дават двойката *mírer / pencher* (Фр1 и Фр2) – един поетически и един неутрален, а Фр3 играе с двете значения на глагола *refléter* (задавайки и едно интересно двой-ствено тълкуване на образа като отразяване-спекулиране). Фр4 търси превод също с идентичен глагол, но това е поетизмът *mírer*. Разбира се, при превода стилистичният ефект, предизвикан от звуковите съчетания в българския език, отсъства.

Изцяло в смислов аспект са търсени съответствия в Н1. Прави впечат-ление, че Р1 нарушава негативната структура на сказуемото във 2 строфа (*вверху разомкнуты круги небес зловецких...*).

Ч2 и Ч3, за разлика от Ч1, са си позволили повече свобода по отно-шение на подлога в синтаксиса, но Ч2 променя до голяма степен смисъла. Ще посочим, че преводите, дело на Урбанкова – Хронкова, са много добре приети в чешка среда, но не и в българска, тъй като българският „хоризонт на очакване“ е различен. Този преводен текст например говори за очите на любимата от „Две хубави очи“ като за *сини*, което никъде не е посочено в оригинала⁸. Ч2 е поетичен, негацията е отразена и подсилена с наречието за време *nikdy* (*никога*), но смисълът, особено в превода на втората стро-фа, е променен: *nad ně se nenakláni nikde obzor siný* (*над тях не се накланя хоризонтът син*). Думата *siný* в превод от чешки език е *син*, но се счита за маркер за висок поетичен стил⁹. Очевидно стремежът е бил за творчески превод, съблюдавайки римите, но в резултат са се получили семантични

⁸ Жорж Мунан твърди, че всеки един език има своя семиотична система на цве-товете и че всеки един език е ценностна система от семиотични кодове, което из-начално предопределя трудното и почти непостижимо нейно превеждане на друг език (Mounin, G. *Teoretické problémy překladu*. Univerzita Karlova v Praze, Nakladatelství Karolinum, 1999).

⁹ В говоримия и дори в книжовния език се употребява обикновено прилагател-ното *modrý*, което означава същото – *син*.